

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 131/11

V Luxembourg, 1. decembra 2011

Sodba v združenih zadevah C-446/09 Koninklijke Philips Electronics NV
proti Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig
Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV
in C- 495/09 Nokia Corporation proti Her Majesty's Commissioners of
Revenue and Customs ob udeležbi International Trademark Association

**Sodišče pojasnjuje, pod katerimi pogoji lahko carinski organi držav članic zadržijo
blago – ponaredke ali kopije proizvodov, ki so v Uniji varovani s pravicami
intelektualne lastnine – s poreklom iz tretjih držav**

*Kadar je to blago v postopku carinskega skladiščenja ali tranzita v Uniji, ga je mogoče opredeliti
kot „ponarejeno blago“ in „piratsko blago“, če se dokaže, da je namenjeno prodaji v Uniji*

Ti zadevi se nanašata na razlago ureditve Unije glede ravnanja carinskih organov ob morebitnih kršitvah pravic intelektualne lastnine z blagom s poreklom iz tretjih držav, ki je na ozemlju Unije dano v postopek zunanjega tranzita ali carinskega skladiščenja. Ta odložna postopka omogočata, da to blago ni zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike.

Dejansko stanje v zadevi C-446/09

Belgijski carinski organi so leta 2002 v pristanišču v Antwerpnu (Belgija) opravili pregled pošiljke električnih brivnikov s poreklom iz Šanghaja (Kitajska), ki so bili podobni nekaterim modelom brivnikov, ki jih je razvila družba Philips. Ti modeli so zaščiteni na podlagi registracij, s katerimi je družbi Philips v več državah, tudi v Belgiji, priznana izključna pravica na področju intelektualne lastnine. Ker so carinski organi sumili, da gre za „piratsko blago“, so ga zadržali.

Družba Philips je pri Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (sodišče prve stopnje v Antwerpnu) proti družbam Lucheng, Far East Sourcing in Röhlig, vpletenim v proizvodnjo, trženje in prevoz teh brivnikov, vložila tožbo. Družba Philips je predlagala zlasti, naj se ugotovi, da so ta podjetja kršila njeno izključno pravico iz teh modelov. Družba Philips med drugim zahteva, naj se ji izplača odškodnina in naj se zadržano blago uniči.

Dejansko stanje v zadevi C-495/09

Carinski organi Združenega kraljestva (HM Revenue & Customs, v nadaljevanju: HMRC) so julija 2008 na letališču London Heathrow (Združeno kraljestvo) opravili pregled pošiljke mobilnih telefonov in dodatkov zanje s poreklom iz Hongkonga (Kitajska), namenjene v Kolumbijo. To blago je bilo označeno z znakom, enakim znamki družbe Nokia. Ker so HMRC sumili, da gre za ponaredke proizvodov, so poslali vzorce družbi Nokia, ki je potrdila, da gre dejansko za ponaredke, in je predlagala, naj se ta pošiljka zadrži.

HMRC so ta predlog zavrnil, ker naj blaga v tranzitu iz ene tretje države v drugo ne bi bilo mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ v smislu prava Unije in naj ga torej ne bi bilo mogoče zadržati. Družba Nokia je to zavrnitev zadržanja izpodbijala pred sodiščem v Združenem kraljestvu.

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen in Court of Appeal (England & Wales), Civil Division z vprašanjema za predhodno odločanje Sodišče sprašujeta, ali je mogoče blago s poreklom iz tretje države, ki je v postopku tranzita ali skladiščenja v carinskem skladišču na ozemlju Unije, opredeliti kot „ponarejeno blago“ ali „piratsko blago“ v smislu prava Unije zgolj zato, ker je bilo vneseno na carinsko ozemlje Unije, ne da bi se tam tržilo.

Sodišče v danes izdani sodbi, prvič, obravnava pogoje za začasno zadržanje blaga, ki je dano v odložni postopek. Opozorilo je, da z blagom, ki je bilo dano v odložni carinski postopek, zgolj zaradi tega vnosa ne morejo biti kršene pravice intelektualne lastnine, ki veljajo v Uniji. **Kršitev navedenih pravic pa je lahko podana, kadar je blago iz tretjih držav, medtem ko je dano v odložni postopek na carinskem ozemlju Unije ali celo pred svojim prispetjem na to ozemlje, predmet posla, usmerjenega k potrošnikom v Uniji, kot je prodaja, ponudba za prodajo ali oglaševanje.**

Poleg obstoja takega posla lahko tudi druge okoliščine povzročijo začasno zadržanje s strani carinskih organov držav članic. **Carinski organ, ki je ugotovil, da je v postopek skladiščenja ali tranzita dano blago, pri katerem gre za ponaredek ali kopijo proizvoda, ki je v Uniji zaščiten s pravico intelektualne lastnine, lahko tako veljavno ukrepa, če razpolaga z indici, da bo eden ali več subjektov, vpletenih v proizvodnjo, pošiljanje ali distribucijo blaga, čeprav še ni začel usmerjati tega blaga k potrošnikom v Uniji, vsak čas to storil ali pa prikriva svoje poslovne namene.**

Taki indici so lahko med drugim to, da namembnost blaga ni bila deklarirana, medtem ko se za predlagani odložni postopek zahteva taka deklaracija, neobstoj natančnih in zanesljivih informacij o identiteti in naslovu proizvajalca ali pošiljatelja blaga, nesodelovanje s carinskimi organi ali pa odkritje dokumentov ali korespondence o zadevnem blagu, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je mogoča preusmeritev tega blaga k potrošnikom v Uniji. **Tak sum mora vsekakor izvirati iz posebnih okoliščin vsake zadeve.**

Drugič, Sodišče pojasnjuje, s katerimi dokazi morajo razpolagati pristojni organi za preizkus, ali so z že zadržanim blagom kršene pravice intelektualne lastnine v Uniji. Sodišče tako meni, da blaga, za katero **po meritornem preizkusu ni dokazano, da je namenjeno prodaji v Uniji, ni mogoče opredeliti kot „ponarejeno blago“ in „piratsko blago“.**

Tako kršitev je mogoče dokazati z nekaterimi elementi, kot so zlasti: obstoj prodaje blaga stranki v Uniji, obstoj ponudbe za prodajo ali oglaševanja, ki je naslovljeno na potrošnike v Uniji, ali celo obstoj dokumentov ali korespondence, iz katere je razvidno, da se namerava to blago preusmeriti k potrošnikom v Uniji.

Nazadnje Sodišče pojasnjuje, da je mogoče – kadar ni dokaza o kršitvi pravice intelektualne lastnine – blago, ki je bilo v Uniji dano v odložni postopek, po potrebi zaseči v drugih položajih, ki jih predvideva carinski zakonik Unije, kakršen je položaj, ko zadevno blago predstavlja tveganje za zdravje in varnost.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793